HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מדי שערי ניקנור. שסם עולין כל מחוסרי כפרה כדגרסינן במסכת סוטה בפרק קמא (דף ז.) מעלין אותה לשערי מזרח לשער ניקנור שסם משקין את הסוטות ומטהרין את היולדות ומטהרין את המצורעים וה"ה לשאר מחוסרי כפרה כגון זבין וזבות כדמפרש התם בגמ' [מ.]: **[הילא] הוו קיימי בשערי לוייה.** ואילו במחנה לוייה אפי' מת עצמו היה יכול ליכנס והאי מזר טומאת מת הוה ואמאי אינו יכול ליכנס עד דעביד הערב שמש אלא מהכא לאו דווקא התם נמי לאו דווקא לגבי זב ואפילו לא הערייב שמשו כיון דטבול יכול ליכנס לשם: ה"ג **לעולם טבול יום של זב כזב דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי במחנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא עייל אף למחנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא עייל והתם מנלן דתניא דטמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפרה: מתני' תגלחת הטהרה כיצד מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום ואם גלח על (א) אחת משלשתן יצא רשב"ג אומר הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים: גמ' ת"ר גלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר שנאמר ושחטו פתח אהל מועד אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא [א] רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי אמרה תורה לא תעלה במעלות על מזבחי ק"ו לדרך בזיון [ב]נ"א במדרש בפרשה נשא (ד' רמ"ב) וגלח הנזיר רבי יאשיה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו וכו' אם כך אמרה תורה לא תעלה וכו' ק"ו לדבר שלא יגלח פתח אהל מועד אלא בשלמים הכתוב מדבר] ר' יצחק אומר אינו צריך הרי הוא אומר ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה ונתינה [ב] איכא דאמרי רבי יצחק אומר בשלמים הכתוב מדבר אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש תלמוד לומר ולקח את שער ראש נזרו מקום שהיה מבשל שם היה מגלח אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח אהל מועד כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא

שער ניקנור[1]. שהיא עזרת נשים ועד שם מחנה לוייה כדאמר בפסחים בפרק כילד צולין (דף פה.): שער ניקנור לא נתקדש [בקדושת] מחנה שכינה ויש לו דין מחנה לוייה ועל כרחך הא [דכתיב וגלח] לפני ה'[2] שער ניקנור הוא [דאין לומר] לפני ה' בעזרה ממש שהרי מחוסר כפרה הוא [ואמרינן] בסמוך עוד טומאתו בו לרבות מחוסרי כפורים שמייב כרת שם נכנס למחנה שכינה:

מכדי שער ניקנור בו. וכי היכי דהתם לא תוכל לקדקד מכלל דעד יום [השמיני] אסור ליכנס הא ליתא כדמפרש ואזיל אלא הא ודאי כי נקיט קרא וכיוס השמיני יביא להודיע לנו זמן הבאת קרבנות ולא בא לאוסרו ליכנס שם קודם לכן וגבי זב ומי אכתי מגא ליה לתנא דאסור ליכנס וה"ה [דאיכא][3] למימר פתח אהל מועד א] וי"ל פתח היכל כדאסכתן גבי בגדים ושמנו פתח אהל מועד ודרשינן בזבחים (דף נה.): [שיהיו] לבושת היכל פתוחין ולעולם אימא לך דודאי טבול יום דמת אסור ליכנס שם דהוא מחנה שכינה וי"ל[4] דלהא לא איצטריך ב] (לגמרא) הא כתיב טומא יהיה לרבות טבול יום דנפקא לן בסמוך דכל טבול יום אסור ליכנס במחנה שכינה אלא ודאי בא הכתוב לומר זמן הבאת קרבנות בשמיני ולא קודם לה[5] ולא לאוסרו ליכנס ה"ג מימא הכי: ה"ג **אלא אמר אביי טבול יום דוב לאו כזב דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל.** ג] אבל האי דס"ל (גמרא)[6] לא כזב דמי לענין דשוחטין וזורקין עליו ומ"מ אסור ליכנס הואיל ומחוסר כפורים לא עייל ד] דמחנה לוייה: **ואי** [במחנה לוייה קאי]. כלומר דאם מותר ליכנס במחנה לוייה אמאי יקיבי ליה אהל מועד שהרי במחנה לוייה הכתוב מדבר ע"כ במחנה[7] שכינה הוא זה שאסור[8] ליכנס כ"ז שהוא מחוסר כפורים ואמאי קרי ליה פתח אהל מועד דמשמע תוך העזרה לפני ההיכל כמו ושחטו פתח אהל מועד הכתוב בשלמים שנשחטו תוך העזרה למימרא מה אהל מועד מחוסר כפורים לא עייל ואהל מועד מגלן דכתיב טמא יהיה לרבות טבול יום[9] שאסור ליכנס במחנה שכינה ה] הרי חוזר אביי ומשני[10] דברי חכיריו דרב נתן ממה[11] שהיו [אומרים מסברת נפש] אלמא קסבר טבול יום דזב כזב ומה[12] שלא פירשה[13] היאך היה מוכיח דטבול יום כזב[14] (אסור) דזב אסור ליכנס אל פתח אהל מועד וגזיר יכול ליכנס במחנה שכינה שהרי לאו מחוסר כפורים הוא דלא מקרי מחוסר כפורים אלא למי שטומאתה יוצאה מגופו: **תגלחת** טהרה כיצד מביא חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם. ומלאה דטעמא משום דדרשינן בגמ' ומגלח פתח אהל מועד [במה שנאמר בו] אהל מועד דהיינו שלמים אמרי[15] שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקדומו וקשה מ"כ למה הקדים חטאת ועולה לשלמים[1]: **רבי אליעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שחטאת קודמת בכל מקום לעולה ושלמים.** [כדאמרי'] בפרק כל התדיר (זבחים נ.): **הראויה** לחטאת. כשבה: לעולה. כבש: לשלמים. איל: בשלמים

גמ' ת"ר וגלח הנזיר פתח אהל מועד בשלמים הכתוב מדבר. על השלמים הוא אומר שיהא מגלח שהרי נאמר כאן פתח אהל מועד ולא מצינו אהל קדשים שעונין פתח אהל מועד אלא [ו]בשלמים בלבד בשביל שהן דורון וכדרך יהודה אמר שמואל ושחטו פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול מכאן לשלמים ששחטן קודם פתיחת דלתות היכל שפסולין (עדיונין דף ב.): **או אינו אלא פתח אהל מועד** (ג). בפתח היכל יהא מגלח ולא במקום אחר: **אמרת אם כן.** אלא יהא מגלח אלא בפתח ההיכל זהו דרך בזיון ואי אתה רשאי: **רבי יאשיה אומר אינו צריך.** לומר מכאן[1] שאסור דרך בזיון דמדוכתא אחריתי נפקא לכתיב לא תעלה במעלות על מזבחי אלא דרך כבש אלא לגלות בשר ערוה עליו ק"ו אינהו נו דרך בזיון: **ר' יצחק אומר אינו צריך.** לומר דמשום שהוא בזיון לא יגלח [ז]אפתח היכל שאפי' לא יהא בו בזיון אינו יכול לגלח אלא מבחוץ דכתיב ולקח את שער ראש נזרו וגו': **יצא זה.** שאם יהא מגלח על פתח היכל שמחוסר לקיחה והבאה לעזרה ונתינה תחת הדוד הלכך אינו יכול לגלח אלא בצל הדוד של שלמים והאי דכתיב וגלח הנזיר פתח אהל מועד בשלמים הכתוב מדבר: **אמר חזן אומר.** לכך נאמר בו פתח שאינו יכול לגלח כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח: **נזיר ולא נזירה.** שהאשה [ח] לא מגלחת בעזרה אלא במדינה כלי

צד א ב מיי' פ"ז מהל' בית המקדש הלכה טו וסמ"ג מהל' בית המקדש הל' ד סמג לאוין ל:
צה ג ד מיי' פ"ג מהל' בית המקדש הל' ז ופ"ז מהל' בית המקדש הל' יח:
צו ה מיי' פ"ח מהל' מזירות הל' ו סמג עשין קכז:
צז ו מיי' שם הל' ג וע"ש בכ"מ ומיי' פ"ט מהל' תמידין ומוספין הל' ו:
צח ז מיי' פ"ח מהל' מזירות הל' ג סמג עשין קכז:
צט ח מיי' שם הל' ו סמג שם:
ק ט י מיי' שם הלכה ג:

תורה אור השלם

1. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: שמות יג יט
2. כָּל הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכַּן יְיָ טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ: במדבר יט יג
3. וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: במדבר ו יח
4. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא ג ב
5. וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו: שמות כ כב
6. וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: במדבר ו יח

פי' הרא"ש

מועד הכי נמי: איתתי הוא מביא. כשסבל אז העריב שמשו: מכדי שער נקנור וכו' והתם ודאי א"א כלל לדקדק דעד יום הח' אסור ליכנס אלא הא דכתיב וביום הח' יביא לא לאוסרו ליכנס קודם אלא להודיע זמן הבאת קרבנות' ואפי' גבי זב מ"ל לתנא דאסור לכנוס: אלא אמר אביי טבול [יום] דזב לאו כזב דמי וטבול יום דזב בעל ב' ראיות כיון דלאו מחוסר כפרה הוא לאחר שטבל מותר לכנוס למחנה לויה ובריתא לאו מייתורא דקרא דייק דאורחיה דקרא למכתב הכי וכא לפני ה': ואפ"ה. דטבול יום דזב בעל ב' ראיות מותר לכנוס האי טבול יום דבעל ג' ראיות אסור ליכנס: האי במחנה לויה קאי ואמאי קרי ליה פתח אהל מועד כלו' האי דפשיטא ליה לתנא דאסור ליכנס לשער ניקנור עד שיטביל ויעריב שמשו מקרא קא דייק. דמחוסר כפרה למחנה לויה קאי בשער ניקנור דמחוסר כפורים אסור לכנוס למחנה שכינה: ואמאי קרי ליה אהל מועד למימרא מה אהל מועד מחוסר כפרה לא עייל אע"ג דהעריב שמשו אף התם נמי פי' בשער ניקנור פי' האי מחוסר כפורים כיון דלא העריב שמשו דאיכא תרתי מחוסר כפרה וטבול יום לא עייל דתניא טמא יהיה בפ' זאת חוקת בפ' פרה כתיב לרבות טבול יום שאסור לכנס למחנה שכינה עוד טומאתו בו לרבות מחוסר

נר מצוה

צד מכדי שערי ניקנור היכא קיימין בשערי לוייה דלמאמר [ו]והתניא טמא מת מותר ליכנס במחנה לוייה ולא טמא מת בלבד אלא אפי' מת עצמו שנאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו עמו עמו במחיצתו עמו במחנה לוייה אלא (אמר אביי) טבול יום של זב כזב דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי במחנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא עייל אף למחנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא עייל והתם מנלן דתניא דטמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפרה: מתני' תגלחת הטהרה מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום (ו)ואם גלח על (ו) אחת משלשתן יצא רשב"ג אומר הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים: גמ' ת"ר וגלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר שנאמר ושחטו פתח אהל מועד אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא [א] רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי אמרה תורה לא תעלה במעלות על מזבחי ק"ו לדרך בזיון [ב]נ"א במדרש בפרשה נשא (ד' רמ"ב) וגלח הנזיר רבי יאשיה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו וכו' אם כך אמרה תורה לא תעלה וכו' ק"ו לדבר שלא יגלח פתח אהל מועד אלא בשלמים הכתוב מדבר] ר' יצחק אומר אינו צריך הרי הוא אומר ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה ונתינה [ב] איכא דאמרי רבי יצחק אומר בשלמים הכתוב מדבר אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש תלמוד לומר ולקח את שער ראש נזרו מקום שהיה מבשל שם היה מגלח אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח אהל מועד כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא

ב מכדי שערי ניקנור היכא קיימין בשערי לוייה דלמאמר [ו]והתניא טמא מת מותר ליכנס במחנה לוייה ולא טמא מת בלבד אלא אפי' מת עצמו שנאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו עמו עמו במחיצתו עמו במחנה לוייה אלא (אמר אביי) טבול יום של זב כזב דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי במחנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא עייל אף למחנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא עייל והתם מנלן דתניא דטמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפרה: מתני' תגלחת הטהרה מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום ואם גלח על (ו) אחת משלשתן יצא רשב"ג אומר הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים: גמ' ת"ר וגלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר שנאמר ושחטו פתח אהל מועד אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא [א] רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי אמרה תורה לא תעלה במעלות על מזבחי ק"ו לדרך בזיון [ב]נ"א במדרש בפרשה נשא (ד' רמ"ב) וגלח הנזיר רבי יאשיה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו וכו' אם כך אמרה תורה לא תעלה וכו' ק"ו לדבר שלא יגלח פתח אהל מועד אלא בשלמים הכתוב מדבר] ר' יצחק אומר אינו צריך הרי הוא אומר ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה ונתינה [ב] איכא דאמרי רבי יצחק אומר בשלמים הכתוב מדבר אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש תלמוד לומר ולקח את שער ראש נזרו מקום שהיה מבשל שם היה מגלח אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח אהל מועד כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא

מסורת הש"ס

א) פסחים סז. סוטה כ: [ופספתא דלקים פ"ס], ב) מכות ח:, ג) לעיל כח: [ערכין כא. נדרים ד: זבחים נה.] גמרות ה., ד) לעיל כז., ה) בדפוס ישן משנה ת"ע ליתא עד ר' יצחק, ו) [מסכרא דס"ם], ז) ע' תוי"ט.

נוסחת הריב"ן

א) יכול ליכנס למחנה לויה הא כו' משום דהוי מחוסר כפרה כו' דאמרת דהתם אל פתח כו': ב) אמאי: ג) אל פתח אהל: ד) שאין יכול ליכנס עד שיעריב שמשו הס"ד: ה) דאמ"ר: ו) שלמים: ז) בפתח היכל כו' דאם מרו ומתן וגו': ח) שהאשה מיהה מגלחת במדינה ולא בעזרה:

הגהות הב"ח

(א) במשנה על אחד משלשתן: (ב) רש"י ד"ה ה"ג לעולם וכו' והא נמי דאמרת דהתם נמי כתיב אל פתח אהל וכו' משמעי קרא אמאי קרי: (ג) ד"ה אי אינו וכו' מועד ממש בפתח ההיכל:

הגהות הגר"א

(א) גמ' מ"כ דרך בזיון הוא והרי אמרה תורה כו' ק"ו לדרך בזיון דברי ר' יאשיה ר' יצחק אומר כל"ל ובביגמיים ל"ג: [ב] שם (איכא דאמרי כו' עד היה מגלח) תמ"מ (דהיינו נמי בלשונא קמא. ובספרי איתא בלשונא בתרא. ומלינו בכ"מ בש"ס תרי לישני שאין נ"מ בינהם בלא בלשון. אך מרש"י ותוס' נראה דל"ג ל"ב מדלא פי' כלום על זה):

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוד"ה מכדי וכו' פתח אהל מועד ר"ל כל"ל עי' מ"מ: ב) בא"ד וי"ל דלהא לא אצטריך לגמרא. תיבת לגמרא נמחק וג"כ למעט: ג) ד"ה ה"ג וכו' כיון דמחוסר כפרה כו' אבל האי דס"ל נאמר. מן תיבת אבל עד נאמר נמחק וג"כ אפי' אי נאמר דס"ל. מ"מ: ד) בא"ד לא כזב דמי וכו' במחנה לויה. נמחק במחנה לויה: ה) ד"ה ואי וכו' שאסור ליכנס במחנה שכינה. כאן הס"ד ואח"כ הס"ד הרי חוזר. ועי' בת"מ שהאריך בהגה"ה ופי' דברי תוס' אלה המתמיהים:

הגהות התוספות

1. דיבור זה שייך לעמוד הקודם אחר ד"ה אמר אביי ועי' בפי' הרא"ש ז"ל. 2. נ"ל ועל כרחך האי לפני ה'. 3. נ"ל והא לגיכא. 4. נ"ל וי"ל. 5. נ"ל לו. 6. מתיבת אבל עד תיבת נאמר נמחק. 7. נ"ל כלומר. 8. נ"ל הוא אסור. 9. נ"ל עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כיפורים שאסור ליכנס למחנה שכינה: ואמאי קרי ליה אהל מועד למימרא מה אהל מועד מחוסר כפרה לא עייל אע"ג דהעריב שמשו אף התם נמי פי' בשער ניקנור פי' האי מחוסר כפורים כיון דלא העריב שמשו דאיכא תרתי מחוסר כפרה וטבול יום לא עייל דתניא טמא יהיה בפ' זאת חוקת בפ' פרה כתיב לרבות טבול יום שאסור לכנס למחנה שכינה עוד טומאתו בו לרבות מחוסר

מוסף רש"י

במחנה לויה. כל הר הבית חוץ לחומת העזרה (פסחים סז.) דהא עזרת נשים וגם שער ניקנור לא נתקדשו בקדושת עזרה והרי הר כולה הר הבית (סוטה כ:). **עמו במחיצתו.** ומשם לוי היה (פסחים סז.) וכמדבר נמי היו ג' מחנות, לפנים מן הקלעים מחנה שכינה, והלויים יתנו סביב למשכן העדות (במדבר ג) זה מחנה לויה, והדגלים ג' פרקלטות זה מחנה ישראל, ומשם היה לוי וקמאמר עמו (סוטה כ:). **לדרות טבול יום.** שאם נכנס למקדש עונש כרת (מכות ח:). **לדרות מחוסר כפרה.** מאותן הלכלכות קרבן וטבל והעריב שמשו ולא הביא כפרתו ומכנס למקדש מייב, ותרבנו טומאות הן הטעונות קרבן, הזב והזבה והיולדת והמצורע (מכות ח:). **ואם גלח על אחת משלשתן יצא.** חטאת או עולה או שלמים, דג' קרבנות כתובין בו ואמרינן בספרי דבי רב ואתר יתמה המיר יין, אחר מעשה ימחי (ערכין כא. וכעי"ז נדרים ד: חבחים נה.).

נותנה תחת הדוד אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד של אשם [וחטאת] הנוף דלא כתיב נתינת שער תחת הדוד אלא [בנזיר טהור]: הכל משלחים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה דדמפ' בגמ' מפני ששערו נקבר כדאי' בשלהי תמורה: בשלמים הכתוב מדבר כלומר וגילח הנזיר על זבח שנאמר בו פתח אהל מועד ואליבא דר' יהודה דתמרי': ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש שאין לנהוג מנהג בזיון שהרי אומר לא תעלה במעלות אפי' בשעת עבודה והזהירה תורה שלא תגלה ערותו לעצים ולאבנים כ"ש שלא יגלה פתח אהל מועד ובספרי אין כתוב בו ר' יאשיה או' אלא כולה מדברי ת"ק ודחינה אינה אמת דרך בזיון הוא א"ר אינו אלא פתח אהל מועד ממש כלומר שאין להוציא הפסוק ממשמעותו בשביל סברא ת"ל ולא תעלה במעלות: ולא אם שמחוסר לקיחה הבאה ונתינה וזה מחוסר הבאה אינו מועד עד מקום שהוא מבשל השלמים בלשכת הנזירים תמיה לי ומנלן שאינו מבשלו פני אהל מועד וכי תימא משום בזיון א"כ אפי' תגלחת נמי: וגלח הנזיר פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח דע"כ פני אהל מועד לאו דווקא שהוא מנהג בזיון. וע"ל דס"ל דמגלח על החטאת הלכך לא אצטריך פני אהל מועד אלא לבזמן שהוא פתוח: וגלח הנזיר ולא נזירה סבירא ליה דלפני אהל מועד היה מגלח דאי לא דוקא פני אהל מועד (יתלה) [יכולה] לגלח במקום צנוע ופליג